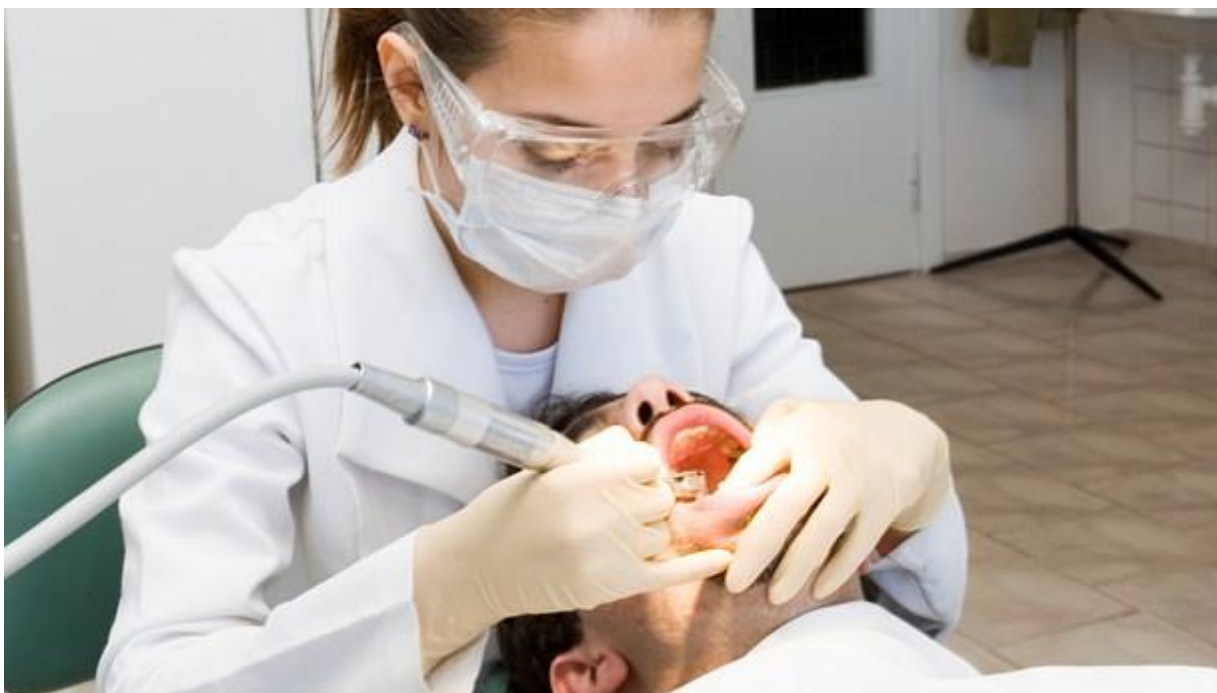

Tandlæge-formand: Vi tvinges til at gå på kompromis med fagligheden

DEBAT 13. juni 2017 kl. 1:00

(Foto: Colourbox)

DEBAT: Tandlægerne er tvunget til at gå på kompromis med fagligheden, hvis regeringens og regionernes regnestykke i den nye aftale for regionernes økonomi skal gå op, skriver Peter Kaihøj, formand for Praktiserende Tandlægers Organisation.

Af Peter Kaihøj

Formand for Praktiserende Tandlægers Organisation

Danske Regioner og regeringen med finansminister Kristian Jensen (V) i spidsen vil tvinge tandlæger til at gå på kompromis med fagligheden.

Alt for få penge

Anderledes kan man ikke fortolke den aftale, som Danske Regioner og

regeringen indgik 7. juni om regionernes økonomi for 2018, den såkaldte økonomiramme. En ramme, der for tandplejens vedkommende sidste år har vist sig 300 millioner kroner for lav. Baggrunden herfor er i al sin enkelthed, at patienter har haft behov for flere behandlinger end forlods forventet efter indførelsen af de såkaldte nationale kliniske retningslinjer.

Tandlæger sagde ved indførelsen af disse retningslinjer, der inddeler patienter i en rød, grøn og gul gruppe, at de afsatte midler ikke ville dække. Grundlaget herfor var for løst, og Sundhedsstyrelsen som regeringens sundhedsfaglige rådgiver erkendte da også, at det var umuligt på det tidspunkt at lave noget validt skøn over udgiften, fordi man ikke kendte fordelingen af patienter i de tre grupper.

Alligevel vil regeringen nu tvinge tandlæger til at afpasse befolkningens behov for tandpleje efter de midler, der er afsat. Det fremgår af et notat fra gårsdagens forhandlinger mellem Danske Regioner og regeringen. Heraf fremgår det således, at regionerne og regeringen vil forpligte tandlæger til, at retningslinjer og måltal efterleves. Baggrunden lægger de ikke skjul på. De vil give regionerne bedre muligheder for at styre udgiften til borgernes tandpleje helt uafhængigt af borgernes behov.

En absurd situation for tandlæger

Nu er det sådan, at tandlæger ikke er herrer over borgernes tandsundhed eller deres behandlingsbehov. Tandlæger er derfor ikke i stand til at hjælpe med øvelsen, fordi det de facto vil betyde, at tandlæger som autoriserede sundhedspersoner skal gå på kompromis med fagligheden for at hjælpe regionerne og regeringen med at få deres regnestykke til at gå op.

Det kan næsten ikke siges tydeligere:

Tandlæger skal ifølge Danske Regioner og regeringen se bort fra patienternes objektive behandlingsbehov og alene give dem den tandbehandling, der kan rummes inden for den afsatte økonomiske ramme. Pengene bestemmer behandlingen.

Hvis de ikke gør det, sættes de regionale tommelskruer på. Og hvis det gør så ondt, at tandlægerne retter ind, så bliver tandlægerne altså tvunget til at udføre tandbehandling efter andre parametre, end hvad der fagligt er behov for.

Tandlæggen bringes dermed i en kufsk situation. Hvis tandlæggen ikke udfører behovsorienteret tandpleje, udføres der ikke lege artis-behandling, og

så står patienterne klar med berettigede klager. Og Styrelsen for Patientsikkerhed vil rykke ud med tilsyn og sanktioner.

Men sådan bliver det, hvis regionerne og regeringen prioriterer økonomiske styringsinstrumenter forud for befolkningens behov for tandpleje.

En yderst farlig vej at betrede.

Er det virkelig derhen, regioner og politikere vil?